

FÜZESI MAGDA

Útkeresőben

„Uram, utálni nem tudom világot,
de indulhatok, amikor kívánod...”
(Áprily Lajos: *A csavargó a halálra gondol*)

*Belebújtam az alkonyatba,
alagutat ástam az almafába,
gyökereiből szívtam
a tavaszig érő életet.*

*Arcul csapott egy rózsaaág,
mert összeziláltam
a megfagyott kertek
szép nyugovását.*

*Ki vagyok én?
És a tetszhalott tél
meddig emészti
a felcicomázott
őszi vidéket?*

*Mert elmegyek, el e világból,
Isten jelére,
de addig
megkeresem azt a mezőt,
hol boldog a lélek, ki benne pihen...*

*Aztán csak álltam,
a szürke ég már összeért a tájjal,
egyenes törzsű fenyők riogattak.*

*Honnan való bennem e rémület?
... a tölgyek rokonának lenni?
Nyárfák haját lobogtatni?*

*Akácok selymét simogatni?
Tépni hársvirágot,
katángkórót, orgonaágot...*

*Az Olt tükrében
sohasem látott büszke tekintet:
„Ez a világ nem testálódott...”
Fejüket rázták a vén remeték,
és valami
végtelen elszántság
szikrázott a tiszta mezőkön,
fel, egészen a Hargitáig.*

Sakkvers

Gyalog a jobboldalon

*Mikor magam is játékosá értem
Leültem sakkasztalhoz, Istenem,
Végiggondolván helyem és terem
Megléptem néhány sakkhúzást merészen.*

*Olykor kajánul felnéztem Reád,
Most vajon milyen lépés lesz a válasz,
És már töprengtem, mit lépek utánad,
És becsvágyóan vártam parolád.*

*Aztán csak ültem. Gondolkodni resten,
Miközben egyre múltak drága percek.
Sokféle táblán mások is feleltek,
Minden játszomban magamat kerestem.*

*Vágyódom vártam bársony nappalokra,
Békétlen jártam, míg sorsom betelt.*

*A Nagy Játékos nem szólt, nem perelt:
Minden cselem visszkézéből összezúzta.*

*Sakkban vagyok, de bölcsen rád hagyom:
Hiába minden, nyerni balga szándék,
Hogy játszhatok még, tán az is ajándék,
Egy kis gyalog, ama jobboldalon.*

